

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 30. Ludovici II. obitus. Carolus Calvus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

bas Monasterii Altinensis ei successor e-
 lectus fuisset, ipsum Petrus Patriarcha Sæculum IX.
A. C. 875.
 ordinare reculavit, quod Dominicus
 quondam se ipsum evirasset. At Duce
 Venetorum vehementer urgente, ut
 nullus alius quam Dominicus ad Episco-
 patum promoveretur, Patriarcha perter-
 ritus profectioe Romam suscepta Pon-
 tificem rogavit, ut hanc causam exami-
 ni subjiceret, & definiret. Deinde cum
 Papa Ravennam venit, quo etiam Hen-
 delmarus Patriarcha Aquilejensis cum
 ceteris illius provinciæ Episcopis se con-
 tulit. Tandem consensere omnes, ut
 Dominicus redivitibus Ecclesiæ Torcellen-
 sis frueretur.

§. XXX.

*Ludovici II. Obitus. Carolus Calvus
 Imperator.*

Ludovicus II. Imperator, anno sequen-
 te, die ultima Augusti vita functus
 est, postquam ab obitu parentis sui annis
 ferme viginti imperasset, & Mediolani
 in Ecclesia S. Ambrosii sepultus. Quo
 nuncio accepto patruus ejus Rex Caro- Ann. Bert.
Fuld. p.875.
 lus Duziaco ex Arduenna profectus ma-
 xima qua potuit celeritate in Italiam
 contendit. Tum decima septima De-
 cembris Romam, quo a Papa invitaba-
 tur, perveniens, perhonorifice in Eccle-
 sia S. Petri excipitur, atque in Festo Na- Metens. 878.
 tivita-

Sæculum IX. tivitatis Domini Imperator coronatur. (*)
A. C. 875. Carolus S. Petro magna dona obtulit,
 & præterea etiam Papæ, Senatui populoque Romano ingentia dedisse dicitur.

Met. Fuld. Inter hæc Ludovicus Rex Germaniæ, alter defuncti Imperatoris patruus, qui sibi, utique primogenito, plus juris quam Carolo in Nepotis hæreditatem competere afferebat, parato exercitu, ut Carolum ab Italia abstraheret, in Franciam irrupit & usque Attiniacum progressus ibidem Festa Domini Natalitia celebravit. Fama adventum ejus prævertente, antequam in Franciam pervenisset, cum Episcopi provinciæ Remensis Hincmarum Archiepiscopum suum consuluissent, quid sibi in ista rerum vicissitudine faciendum esset, nam multi ex Optimatibus dicebant, se a Carolo destitutos, a fide ei jurata absolvi, respondit Hincmarus, data ampla Epistola, in qua Patrum auctoritatem sæpissime adducit, & Suffraganeis suis suadet, ut Carolo fidem servant, Ludovicum vero a sua

Opusc. 9. to.
2. p. 157. n. 37
p. 176. n. 42.
n. 36.

(*) Cur hic Carolus Calvus natu minor Ludovico Regi Germaniæ natu majori prælatum sit, nulla, nisi ratio Status, reddi potest. Ceterum hic primo passi injuriam Germani, eam sequentibus Sæculis alta mente repositam habuerunt.

a sua Communionem non excludant, sed Sæculum IX.
 officii sui admoneant, quo pacta cum fra- A. C. 876.
 tre suo inita servare (*) teneretur.

Lex Ludovicus in regnum suum ultra Rhenum mense Januario anno sequente octingentesimo septuagesimo sexto reversus est. Carolus vero Imperator cum Roma discessisset quinta ejusdem mensis Ticinum venit, ubi convocatis Comitibus Bosonem Richildis uxoris suæ fratrem Ducem Longobardiæ, Corona Ducali, & Titulo Vicarii Cæsarei ornatum, constituit. Hæc Comitibus numero Conciliorum accensentur, perve-
 nitque ad nos Decretum nomine Episcoporum ceterorumque Optimatum ex Regno Italiæ editum, in quo dicunt sermone ad Carolum directo: *Cum Divina Bonitas per intercessionem SS. Petri & Pauli, & per Ministerium Joannis Papæ ipsorum Vicarii, te ad utilitatem Ecclesiæ & nostrum omnium vocaverit, atque in thronum Cæsareum evexerit, te unanimi voce eligimus Dominum nostrum & Defensorem, cui latantes nos submit-*
timus,

(*) Nullibi occurrunt hæc pacta. Nec est verisimile, Ludovicum de jure suo & Libero-
 rum suorum cessisse. Repugnant etiam ea, quæ tam ipse quam ipsius posterum ad obtinendum Imperium moliti sunt.

Hist. Eccles. Tom. XII.

N n

Sæculum IX. *timus, & promittimus, omnia, quæcum-*
A. C. 876. *que Ecclesiæ & Saluti nostræ proficua im-*
peraveris, esse facturos. Huic Decreto
 subscripserunt Episcopi ex Hetruria, &
 Longobardia septendecim, quorum pri-
 mus est Anspertus Archiepiscopus Me-
 diolanensis. Tum visitur subscriptio u-
 nius Abbatis, Ducis Bosonis, & decem
 Comitum. In eodem Concilio Cano-
 nes quindecim conditi, seu articuli ad
 Disciplinam spectantes, quibus præcipi-
 tur, ut Sæculares viros Ecclesiasticos
 congruo cultu venerentur, Bona Eccle-
 siarum tueantur, atque concordiam in-
 ter Episcopos & Comites foveant. La-
 ci jubentur in diebus Festis Officio Di-
 vino sive in Civitate sive ruri interesse.
 In Domibus non liceat sine Episcopi con-
 sensu Missas celebrare. Episcopi cum
 suis Clericis in Claustro maneant. An-
 tiqui Canones, ne quis Clericus vene-
 tur, aut armatus incedat, renovantur.

§. XXXI.

Formosus damnatur.

Joa. ep. 319. Anno octingentesimo septuagesimo sex-
 to mense Februario Papa datis ad Ce-
 rolum Imperatorem literis contra Gre-
 gorium Ecclesiæ Romanæ Nomenclato-
 rem & Georgium ejus generum quere-
 las movit. Erat vero Nomenclatoris
 Officium, illos, quos Papa mensæ suæ ad-
 hibere